

de senere år, har mange udlændinge brug for den tryghed, der ligger i at have et netværk omkring sig, at bo tæt med nogle, de kender. Netop herigennem kan en positiv integration øges. Den kan nemlig kun skabes på grundlag af en nogenlunde sikker og tryk identitet. Ordet ghetto, der bliver anvendt som skræmmebillede i indvandrerdebatten, bliver jo i virkeligheden først negativt, når det er værtsnationen, der tvinger bestemte befolkningsgrupper til at bo bestemte steder. Det, der er det store problem for indvandrere i dag, er, at hvis unge mennesker, netop fordi de efterhånden føler sig velintegrerede, gerne vil flytte lidt væk fra den nærmeste familie og stå lidt mere på egne ben, så er det næsten umuligt for dem at finde en bolig. At tvangsflytte indvandrere til boligområder, hvor de ikke ønsker at være, hvor måske ingen ønsker at have dem, og hvor de måske vil være temmelig alene, vil ikke hæmme, men fremme tendenser til fremmedhad.

Mindretallet beklager, at det, der skulle blive det første bidrag til en dansk integrationspolitik, indeholder så mange diskriminerende tendenser, og at det slet ikke forholder sig til indvandreernes egne ønsker og synspunkter.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller forslaget til *forkastelse*. Mindretallet vil dog stemme for de af et flertal under nr. 1, 3 og 6 stillede ændringsforslag.

Mindretallet bemærker i øvrigt, at det for Fremskridtspartiet er helt centralt, at Danmark får en udlændingelov, som er i overensstemmelse med befolkningsflertallets vilje og dermed strammes op på en række punkter, således at Danmark ikke modtager flere fremmede, end landet rent faktisk kan huse og forsørge.

I den forbindelse ser mindretallet hellere, at Danmark tager mod konventionsflygtninge fra flygtningelejrene end mod de spontane flygtninge, som kommer til grænserne.

Hvis Danmark udelukkende tog flygtninge fra lejrene og her udelukkende tog hele familier, kunne hele sagsbehandlingen undgås, idet der ikke ville være noget at undersøge. Mindretallet må gå ud fra, at man ikke sidder i en flygtningelejr i 2 eller flere år, hvis man ikke virkelig er flygtning. Samtidig undgås fremtidige problemer med familiesammenføringer,

idet man nu har modtaget hele familien. På den måde kan Danmark hele tiden holde styr på antallet af flygtninge og skal ikke afsætte ressourcer til eventuelle familiesammenføringer, for der bliver ingen.

Mindretallet er enig i, at de fremmede skal spredes bedre i kommunerne, men det skal ikke ske ved tvang. Mindretallet foreslår, at kommunerne i forbindelse med det kommende kommunalvalg samtidig lader vælgerne tage stilling til, om kommunerne skal modtage flere flygtninge og i givet fald hvor mange.

På den måde kan kommunerne oplyse staten om, hvor mange flygtninge de er interesserede i, og staten må herefter justere tilgangen af flygtninge til Danmark i takt med, at kommunerne ønsker at modtage dem.

Med hensyn til modersmålsundervisning mener mindretallet slet ikke, at det skal være en skatteyderfinansieret ordning. Vil de fremmede ud over undervisning i dansk og andre almindelige skolefag modtage undervisning i modersmål, må de selv finansiere det.

Mindretallet finder heller ikke, at der er brug for at nedsætte flere udvalg eller nævn på dette område. Der har allerede været nedsat adskillige udvalg, og desuden kan man nemt få svar på det, som nævnet skal undersøge og behandle. Nævnet skal undersøge, om der sker forskelsbehandling på fremmede og danskere. Det ved man allerede i forvejen, og hvis der skulle være enkelte uklare områder, må det være op til Justitsministeriet at klarlægge dem for Folketinget og rette op på forskellene, således at de fremmede ikke behandles bedre end danskerne, som tilfældet er på flere områder. Med andre ord vil det være spild af ressourcer.

Det kan indvendes, at nævnet også skal tage sig af klager over forskelsbehandling. Hertil er kun at sige, at det er der allerede en lang række offentlige instanser til at tage sig af.

Det samme gør sig gældende vedrørende det foreslåede udvalg til belysning af, hvordan barrierer i erhvervslivet kan nedbrydes. For Fremskridtspartiet er det langt vigtigere, at Folketinget først og fremmest sørger for, at danskerne har det rimeligt og dermed har adgang til arbejde.

Hele afsnittet om, at det offentlige nu med dette beslutningsforslag i hånden skal kunne gå ud og »ekspropriere« på boligmarkedet, kan mindretallet naturligvis ikke støtte. Det